

Romeinen 6

Vers 1 begint met twee vragen:

1a Wat zullen wij dan zeggen?

Wat zullen wij dan zeggen, namelijk met betrekking tot het voorgaande vers, waarin staat, dat de genade zal heersen door Jezus Christus.

1b Zullen wij in de zonde blijven, opdat de genade toeneemt?

Anders vertaald: mag je doorgaan met zondigen; er is immers genade genoeg!

Het antwoord dat volgt, is glashelder !

2a Volstrekt niet!

2b Hoe zullen wij, die met betrekking tot de zonde gestorven zijn, nog daarin leven?

Paulus bedoelt te zeggen: iemand die gestorven is, die leeft niet meer.

3 Of weet u niet dat wij allen die in Christus Jezus gedoopt zijn, in Zijn dood gedoopt zijn?

Door de doop zijn we namelijk één geworden met Christus Jezus, één in Zijn dood maar ook één in Zijn opstanding.

4a Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, ...

Het staat in de verleden tijd, het is een heilsfeit, waaruit wij mogen leven.

4b opdat evenals Christus uit de doden is opgewekt tot de heerlijkheid van de Vader, zo ook wij in een nieuw leven zouden wandelen

Vers 4 maakt duidelijk, dat Jezus tot de heerlijkheid van de Vader is opgewekt uit de doden.

En dat wij nu ook in een nieuw leven zullen wandelen.

Dat nieuwe leven houdt in, dat wij vrijgemaakt zijn van de macht van de zonde. Die zal over ons geen heerschappij

voeren, want we zijn niet onder de wet, maar onder de genade.

5 Want als wij met Hem één plant zijn geworden, gelijkemaakt aan Hem in Zijn dood, dan zullen wij ook aan Hem gelijk zijn in Zijn opstanding.

We zijn met Hem een eenheid geworden in Zijn dood, maar ook in Zijn opstanding en daarmee in Zijn opstandingskracht.

6 Dit weten wij toch, dat onze oude met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam van de zonde teniet gedaan zou worden en wij niet meer als slaaf de zonde zouden dienen.

Het staat in de verleden tijd; onze oude mens is mede gekruisigd.

In deze tekst worden twee verschillende dingen genoemd:

- a. Onze oude mens.
- b. Ons lichaam van de zonde.

Ons lichaam van de zonde hebben we namelijk nog. Dat is zichtbaar en voelbaar.

De kracht echter van het lichaam van de zonde was die oude mens, die daarin leefde.

En die heeft Jezus juist meegenomen in de dood. Hij is (verleden tijd) mede gekruisigd.

Nu woont Christus door Zijn Geest in ons en juist doordat onze oude mens echt is mede gekruisigd, is aan het lichaam van de zonde zijn kracht ontnomen.

En nu de vraag: hoe kon zoiets nu plaatsvinden, dat onze oude mens mee gekruisigd werd. Er hing toch maar één Jezus aan het kruis.

Dat klopt inderdaad, maar omdat Jezus geboren werd in een vlees, aan dat der zonde gelijk (Rom. 8:3) bracht Hij onze hele mens naar het vlees in de dood.

God zond dus Zijn eigen Zoon in een gedaante van het zondige vlees. Dat wil zeggen: in het

vlees van de gevallen Adam. In een vlees wat wij hebben.

Jezus had dus geen ander vlees en bloed als wij. Dat staat ook duidelijk in Hebr. 2:14

Omdat nu die kinderen van vlees en bloed zijn, heeft Hij eveneens daaraan deel gehad om door de dood hem die de macht over de dood had – dat is de duivel – teniet te doen.

We gaan verder met Romeinen zes:

7 Want wie gestorven is, is rechtens vrij van de zonde.

Ook deze tekst is een juweeltje! Wij zijn rechtens vrij – het is een recht door Jezus ons verworven – dat wij vrij zijn van de macht van de zonde.

8 Als wij nu met Christus gestorven zijn, geloven wij dat wij ook met Hem zullen leven.

"Als wij dan" is ook te vertalen met "Omdat wij dan".

Omdat wij dan met Hem gestorven zijn, zullen wij ook

met Hem leven. En wie dat gelooft en daarnaar gaat handelen, die gaat het ervaren.

9 Wij weten toch dat Christus, nu Hij is opgewekt uit de doden, niet meer sterft. De dood heerst niet meer over Hem.

Paulus voert dit vers aan, om daarmee te zeggen dat, zoals de dood geen heerschappij meer voert over de opgestane Christus, zo ook de zonde geen heerschappij meer zal voeren over ons.

10 Want wat Zijn sterven betreft, is Hij eens en voor altijd voor de zonde gestorven, en wat Zijn leven betreft, leeft Hij voor God.

Jezus is "eens voor altijd gestorven". Zo kunnen ook wij zeggen, dat wij eens voor altijd gestorven zijn.

Paulus schrijft aan de christenen in Col. 3:3 "Want u bent gestorven (verleden tijd) en uw leven is met Christus verborgen in God"

11 Zo dient ook u uzelf te rekenen als dood voor de zonde, maar levend voor God in Christus Jezus, onze Heere.

Uitgaande van dat heerlijke heilsfeit mogen wij nu zeggen als een vaststaand feit: ik ben dood voor de zonde, maar levend voor God in Christus Jezus.

12 Laat de zonde dan niet in uw sterfelijk lichaam regeren om aan de begeerten daarvan te gehoorzamen.

Nu gaat het er voor ons om, te handelen naar dit heilsfeit. Dat noemt de bijbel "de gehoorzaamheid des geloofs."

"Laat de zonde dan niet" betekent: "Laat daarom" ... uitgaande van het voorgaande ... de zonde niet langer heersen in uw sterfelijk lichaam.

Zo lang wij nog op aarde zijn, hebben we nog een sterfelijk lichaam waarin begeerten wonen.

Maar nu wij onder genade zijn en Jezus de kracht van het lichaam van de zonde – en dat is de oude mens – in Zijn dood heeft meegenomen, nu zijn wij waarlijk vrijgemaakt van de macht van de zonde. Echter niet van haar aanwezigheid in ons.

13 En stel uw leden niet ter beschikking aan de zonde als wapens van ongerechtigheid, maar stel uzelf ter beschikking aan God, als mensen die uit de doden levend geworden zijn. En laat uw leden wapens van gerechtigheid zijn voor God.

Weer de oproep tot gehoorzaamheid des geloofs. Stel nu je leden als wapens van gerechtigheid dienste van God.

14 Want de zonde zal over u niet heersen. U bent namelijk niet onder de wet, maar onder de genade.

En dat is de heerlijkheid van de genade: niet alleen zonde vergeving maar de zonde zal ook over ons niet heersen.

Laten we leven vanuit deze
gezegende heilsfeiten.

Eer aan de Vader, de Zoon en de
Heilige Geest.